

שַׁבַּת טִישׁ

אגרת המקובל רבי שמשון מאוסטרופולי הי"ד

סוד גדול ונורא, וכתוב שכל מי שמעיין הסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שיצלל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במוותו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה:

ומה שכתב פתגמו, רצה לומר שכן פתגמים בתורה בפרשת וארא חסר פנוקף לעיל.

ומה שכתב שאילו הג' אלפים ור"פ מלאכי חבלה מסבבים שלשה רקיעים, אחד נקרא שר"ע השני תמו"ד השלישי בישה"א, גם בזה יש סוד גדול ונפלא שרמזים בתשובת המגיד אלו עשר מכות שהביא בו, עש"ר אותיות שר"ע, מכו"ת אותיות תמו"ד, שהבי"א אותיות בישה"א, שבהם ג' אלפים ור"פ מלאכי חבלה שלקו את פרעה, והוא פלא גדול.

ומה שכתב ועליהם השר הנקרא דלפק"ט, מנות הוא ששם זה שרשו יוצא ממלות המצרים, באותיות הקודמות לאותיות המצרים, ד' קודם לה', ל' קודם למ', פ' קודם לצ', ק' קודם לר', ט' קודם ל'י, והמ"ם אחרונה של המצרים, היא מ"ם הרבני ואינה מן השרש. ורמזו לזה המגיד באמרו עש"ר מכו"ת שהבי"א הקב"ה על המצרי"ם (כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים) והכו. כך קבלתי והשם הטוב יכפר. ומה שכתב ועל כלם שר שנקרא תק"א, מנותו כי ראשי תבות של אלו עשר מכות דצ"ד עד"ש באח"ב גימטריא תק"א קמנן אש"ר. וזה שנאמר את אשר התעללתי.

ומה שכתב והשם שפ"ו אמר והכו אותם במצרים עשר מכות ובים חמושים ממות, והשם תק"ל אמר והכו במצרים ארבעים מכות ובים מאתים ממות, והשם אשצ"ה אמר והכו במצרים חמושים ממות ובים מאתים חמושים ממות, הפנה רבי יוסי הגלילי גימטריא שפ"ו, ורבי אליעזר גימטריא תק"ל, ורבי עקיבא גימטריא אשצ"ה, וכל אחד ואחד מאלו החכמים אמר לפי אחיזתו.

ומה שכתב שהשם שפ"ו שבו דו"ד ב"ן יש"י, הפנה שדוד בן ישי גימטריא שפ"ו. וכתב בסודי רוא שרבי יוסי הגלילי ניצוץ של דוד בן ישי, והוא סוד נפלא ונורא רזי דרזין.

ומה שכתב במה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות, רצה לומר באותן מכות דצ"ד עד"ש באח"ב נרמז בהם סוד ירדת מצרים, ובו רפא אותנו הקדוש ברוך הוא והכה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא, הרי מן המכה עצמה רפואה.

ומה שכתב ומה פשעו בו, רצה לומר באלו המכות נרמז החטא של אבותינו שגרים ירדת מצרים.

ומה שכתב שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות דע"ב עד"א כשח"ב, הפנה דע"ב הם אותיות ראשונות מן דצ"ד עד"ש באח"ב, והשם עד"א הם אותיות שניות של דצ"ד עד"ש באח"ב, והשם כשח"ב הם אותיות אחרונות שלהם, הרי באותן מכות של מצרים נרמז הרפואה שרפא הקב"ה לישראל. והוא רעוא בו עד כאן מוצאת:

והיא רעוא מולפני הקב"ה שיראנו ביאת משיחנו עם המלאכים השוכים לגאלה אחרונה במהרה גימנו ויקים בנו מקרא שפתנו ו"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" אמן נצח סלה ועד.

אחרי זאת הודיע אותי רוא דנא שכל המעון בסוד נפלא ונורא הנה על מכונו אפלו פעם אחת בשנה ובכל [נסח אחר: וביותר] בערבי פסחים, מבטח שהוא מיצל (ציל) כל אותה השנה מפל מכשול ומיתה משונה ושום אדם, ואל ימשלו בו אויביו, וכל שונאיו יפלו תחתיו, ובכל אשר יפנה יצליח וישיביל, אמן סלה.

שלום לרפני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מפליון וחרץ, כלם קדושים אשר בהארץ, כל חד לפום חורפה מקשה ומתריץ, ועל רב שלומכם התענגו מעתה ועד עולם אמן סלה. בתקלית הקצור, אודות הענין מה שרשמתי הסמנים דצ"ד עד"ש באח"ב בו, והקשה מר אלי והאיד נרמזת הגאלה באלו הסמנים, ועכשו אגלה הדבר לכבוד תורתו.

פתוב בקנטרס של האר"י ז"ל, הנקרא פלאים רבות בשער יציאת מצרים פרק ג' דף מ"ב עמוד א', וזה לשונו: הנה כבר שמעתיך שפרעה שולקה עשר מכות במצרים, היה באלו ג' אלפים ור"פ מלאכי חבלה המסבבים שלשה רקיעים של טמאה, אחד נקרא שר"ע, והשני נקרא תמו"ד, והשלישי נקרא בישה"א, ועליהם השר הנקרא דלפק"ט, ועליהם על כלם שר שנקרא תק"א.

והנה חסר עשרה מן השלישי, וחסר ששה מן הרביעי, וחסר ששה מן התשיעי בפתוב.

והנה מה שלקו המצריים במצרים עשר ממות ועל הים חמושים ממות, השם שפ"ו שבו דוד בן ישי, והשם אמר הכו והכם. ומצד השם תק"ל לקו המצריים במצרים ארבעים ממות ועל הים מאתים ממות, והשם אמר הכו והכם. ומצד השם אשצ"ה לקו המצריים במצרים חמושים ממות ועל הים מאתים חמושים ממות.

ובמה שהקדוש ברוך הוא מכה, הוא מרפא הגלות. מה פשעו ומה חטאו ומה המעל אשר מעלו אבותינו להיות כבוד הכרזל עד שגאלם בשמות האלו דע"ב עד"א כשח"ב. עד כאן לשונו.

וכתב עלי הרב רפני שמשון מגיד מאוסטרופוליא פרוש על דברים אלו שהם ממש פלאות רבות, שנתגלה לו בחלום. והנה מורי ורבי קדוש ישראל כתב: דברים אלו פלאות הם וסתומים ותתומים סגור ואין פורש אותם.

וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י זלה"ה ולא הגדתי להם. ומגדל אהבתך דמר אגלה רוא דנא מה שנתגלה לי בחלום בחזותא דלילה נפלא תרדמה על כל האנשים. והוא רחום וכפר עון וכו'.

והוא שמה שכתב האר"י ז"ל הנה כבר שמעתיך שפרעה נלקה על ידי ג' אלפים ור"פ מלאכי חבלה פנתו קה, כי אמרו בעלי חבלה מעשיות ג' אלפים ור"פ מלאכי חבלה ממונים להמות את הרשעים בענויים ומטהרים אותם, ונתנו סמון על זה להמות באגרף רשע. כי אג'ר'ף ראשי תבות ג' אלפים ור"פ מלאכי חבלה המכים את הרשעים, ועל ידם נלקה גם פרעה הרשע.

ואומר אני שזה סוד נפלא, שהמקסר ד"ם צפרד"ע בג"ם ער"ב דב"ר שח"ן ב"ר ד ארפ"ה הש"ף מ"פ בכורו"ת, אלו עשר ממות באשר כתבתי אות פאות עולים ג' אלפים ור"פ ממש מכון, הרמז על ג' אלפים ור"פ מלאכי חבלה הנראה לעיל.

והנה החשבון מכון כאשר נחשב בג"ם חסר י' ער"ב חסר ו' השך חסר ו', וכן הוא בתורה חסר ו' בפרשת וארא ולא כמו שמסדרין בעלי הגדה.

וזה שכתב האר"י ז"ל והנה חסר עשר מן השלישי, הוא י' מן בג"ם שהוא שלישי למכות, וחסר ששה מן הרביעי, רצה לומר ו' מן ער"ב שהוא רביעי למכות, וחסר ששה מן התשיעי, רצה לומר ו' מן חוש"ף שהוא תשיעי למכות.